

„Зашто Земунска?“

Већина људи кад помисли на Земунску гимназију у данашње време има велики број предрасуда у вези са њом. Многи сматрају да је претешка, да су критеријуми веома строги, професори захтевни... Међутим, хајде да видимо шта се још крије у овој прелепој згради старој више од сто педесет година.

Наиме, Земунска гимназија је друга најстарија гимназија у Београду, ако узмемо чињеницу да је Земун део Београда, иако се бројни Земунци са тим неће сложити. Такође, треба споменути како је ова гимназија настала на простору Аустријске царевине и да својим изгледом подсећа на прелепе грађевине широм, рецимо, данашње Аустрије и да има другачији изглед од бројних београдских гимназија.

Ову гимназију су завршиле и многе истакнуте личности попут Саве Шумановића и Давида Албахарија. Поред тога, у новијим временима, Земунску гимназију су завршавали и неки од данас познатих научника, глумаца, сликара, политичара, музичара...

На мене је посебан утисак оставило место на коме се школа налази. Скривена густим зеленим дрвећем, Земунска има веома лепу околину, окружену биљкама и уређеним стазама за шетање, јер се налази у Земунском парку. Поред гимназије су одмах две цркве, једна православна, друга римокатоличка, што само говори о Земуну као мултикултуралном граду и даје додатну лепоту ученицима који ту проводе свој велики одмор.

Када сам уписивао Земунску, привукло ме је и то што школа има велики број секција. Од хорске, преко новинарске и маратонске, до математичке, драмске, ликовне, литерарне, планинарске, историјско-документарне или секције старогрчког језика. Једном речју, за сваког се нађе понешто, небитно да ли је он спортски, уметнички, језички или математички тип. Не треба заобићи ни чињеницу да је у Земунској гимназији основан хор „Viva Vox“, који је имао ту част да наступа у препуној сали Генералне скупштине Уједињених нација и буде награђен громким аплаузом. Школу краси и прелепа свечана сала, која има праву позорницу на којој се одржавају бројне свечаности и приредбе, где подједнако уживају професори, ђаци и гости школе.

Да су професори у Земунској строги, можда јесте тако, али да њихови ђаци постижу изванредне резултате на свим врстама такмичења - то такође јесте случај. Сваке године ђаци Земунске гимназије освајају неко од три најбоља места на републичким такмичењима, било да се у питању такмичења из српског, неког спорта, биологије, историје, природних наука итд. Професори такође подстичу дружење унутар одељења, па тако са својим ученицима одлазе на представе, концерте, у музеје и друге културне установе, трудећи се да блискост и повезаност унутар одељења остваре и ван школе, а да се уједно види нешто лепо, некад смешно и поучно. На то утичу и разне манифестације, које имају такође за циљ здрав живот и дружење ђака и међусобно упознавање одељења, као што су турнири у разним спортовима.

Школа остварује блискост и са другим, братским гимназијама. Тако Земунска има четири братске школе: у Мађарској, Словенији, Румунији и Републици Српској, па се слободно може рећи да је Земунска гимназија на добром гласу и да је позната и ван граница наше земље.

Ово су биле неке ствари које бих ја навео када би ме неки осмак или било ко други питао: „Зашто Земунска?“. Истина је да су професори захтевни. Тачније, нису благи и не поклањају оцене. Међутим, захваљујући тој строгости и знању које Земунска пружа, њени ученици су данас на Кембриџу, Харварду, Брауну или неком другом светски познатом универзитету, неки су се прославили у својој земљи, а већина са успехом завршава факултете и веома је успешна у својим професијама. Сигурно да је организација школе управо таква да се подстиче дружење ученика, а не само учење и живот унутар школе. Као што је свакоме у првој години, верујем да ће и будућим првацима бити тешко као што је и мени било, али не треба заборавити да је сваки почетак тежак и да ће после све бити много лакше. Ето због свега овога могу да кажем - „Зато Земунска!“.

Ученик

Земунске гимназије